

te tilbage i 1997, fordi kommunerne desværre satte de svageste af de lediges børn bagest i køen til en daginstitution.

Mit spørgsmål til statsministeren er derfor, om regeringen på baggrund af statsministerens åbningstale vil genindføre anciennitetsprincippet, eller om det kun var fine ord uden handling bag.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg deler fuldstændig fru Lotte Bundsgaards ønske om, at børn også i pasningsalderen får de allerbedste muligheder for at udvikle sig. Det har regeringen sat meget fokus på, og derfor tog jeg det op i min åbningstale. Men jeg må fuldstændig afvise fru Lotte Bundsgaards påstand om, at den ændring, vi har lavet, betyder, at de svageste børn så får en ringere situation. Tværtimod betyder den ændring, vi har lavet, at der bliver bedre muligheder for, at kommunerne kan gå ind og tage hensyn, der gør, at man kan bekæmpe den negative sociale arv.

Hvad er det, det betyder, at vi har fjernet det såkaldte anciennitetsprincip? Det betyder, at nu kan man gå ind og foretage en vurdering af, hvem der skal have en plads i institutionen. Man kan gøre det lettere at integrere tosprogede børn ved at tage hensyn til den etniske sammensætning af børnegruppen i institutionen. Man kan gøre det lettere at få en institutionsplads, når en ledig kontanthjælpsmodtager pludselig får et job.

Vi kan vel være enige om, at det skal være sådan, at hvis en, der nu er på kontanthjælp, pludselig får et job, skal man gøre en indsats for, at den pågældendes barn eller børn kan blive passet, og det får kommunen mulighed for, ved at man nu mere fleksibelt kan vurdere, hvem der skal have pladsen.

Kl. 13.50

Derfor er det også sådan, at den ændring, vi har lavet, er ønsket af kommunerne, herunder en række af de kommuner, der er ledet af borgmestere, der tilhører fru Lotte Bundsgaards parti, fordi de har ønsket at få den fleksibilitet, så de bedre kan gå ind og tage særlige hensyn til dem, der har et særligt behov.

Lotte Bundsgaard (S):

Nu ved jeg ikke, om det er, fordi statsministeren ikke er blevet briefet ordentligt, eller om det er, fordi statsministeren bevidst taler mod bedre vidende. Derfor vil jeg gerne høre, om statsministeren kan bekræfte, at før vi indførte anciennitetsprincippet i 1997, var det ofte sådan, at de lediges børn blev sat bagest i køen, så det var systemet, der bestemte, om børnene skulle i børnehaver, og ikke forældrene.

Hvis statsministeren nu kan bekræfte det eller få det bekræftet ved en senere lejlighed, vil statsministeren så ikke synes, det er en god idé, at vi igen indfører anciennitetsprincippet, så det er forældrene, der vurderer, om deres børn skal i daginstitution eller ej, og ikke systemet?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu må vi altså lige for det første holde fast i, at langt de fleste kommuner efterhånden har en pasningsgaranti, så alene af den grund er der jo langt, langt de fleste steder ikke noget meget alvorligt problem.

Men for mig er det meget vanskeligt at forstå, at fru Lotte Bundsgaard kan være så kritisk over for det ønske, som kommunerne her har haft.

Skal vi sige, at man står i en situation, hvor man skal finde en plads til en, der hidtil har været arbejdsløs, og som nu får et job og skal have barnet passet. Hvis der er mangel på pladser her og nu, og man så står og skal vælge, hvem der hurtigst skal have en plads, ville jeg da tro, de fleste ville sige, at det så er vigtigt, at den, der hidtil har været arbejdsløs, men nu kan få et job, altså skal have sit barn passet for at kunne passe sit job.

Så kan det da godt være, at den, der så er ledig, skal vente lidt længere på at få pladsen. Men hvis man skal foretage en prioritering, må man da sige, det er rimeligt, at den, der kan få et job, også kan få sit barn passet.

Jeg vil så gerne sige til fru Lotte Bundsgaard, at det jo ikke må betyde – sådan tror jeg også det bliver administreret i kommunerne, det føler jeg mig helt overbevist om – at man systematisk holder børn af langtidslidende uden for institutionerne. Som jeg sagde før: Langt de fleste kommuner har jo en pasningsgaranti, der betyder, at der ikke er noget problem, men i de sjældne tilfælde, hvor der er et problem, har kommunerne altså ønsket at kunne få en vis fleksibilitet, og det ønske har vi imødekommet.

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg er meget glad for, at statsministeren roser de steder, hvor der er pasningsgaranti. Et af mine spørgsmål skal derfor være: Kunne regeringen så ikke gå med ind på vores forslag om at lave en landsdækkende pasningsgaranti, så vi er sikre på, at de børn, hvis forældre gerne vil have